

Zonnestralen, vet heet, zonnesteek, zweetvlekken, verbrandheid en zonnecrème factor 30.

Vol verwachting stonden de kinderen buiten de poort te wachten. Gelukkig konden ze tijdens het wachten het mooie kunstwerk aan de poort aanschouwen. Na de opwarming renden ze de prehistorie in. Daar werden ze verwelkomt door de Kneuterkamp band, echter zonder de fantastische bierfluit van Simon. Guy introduceerde dat hij Groningen heeft moeten ontvluchten na de zoveelste aardbeving van de (pre)Shell (Inge trouwens ook). Hierbij is hij zijn broer Gie kwijtgeraakt en was dus heel verdrietig. Om Guy te helpen, gingen de kinderen aan de slag om aardbevingsbestendige grotten te bouwen. Groepje Roze en Rood slaagden hierin bijzonder goed en kregen bezoek van de nieuwsgierige EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEP.

Dus

Na de nodige melk, ranja, boterhammen en Katja snoep gingen we op zoek naar bijzonder vreemde wezens die buurt rond

spookten. Deze vonden we terug in het Vossenstraatje. Hier konden we met ze kennismaken en ontmoetten we o.a. Pa Flodder uhh, Crood, de Regenboogtjiger, Belt en de vernuftige Kroko-hond. Tijdens een potje steenbal, touwtrekken, boter-kaas-en-

eieren etc. leerden we ze beter kennen. Iedereen was enthousiast over deze ontmoeting, behalve Pa Crood... Als kers op de taart werd Gie ook nog terug gevonden! Om dit te bezegelen, werden we op de gevoelige plaat vastgelegd als een rainbow 40.

Vol trots brachten we Guy en Gie terug naar Crooddorp waar we een tweedehans legden aan de hutten. Na het smeren van onze kelen, konden we weer uit volle borst meezingen met EEEEEEP. Alleen mocht EEEEEP maar twee liedjes zingen van haar ouderwetse prehistorische pa, waardoor we vijf minuten te vroeg klaar waren. We rolden, ja we rolden zo waar in het prehistorische tijdperk.

Dit was het spannendste wel.

Wist je dat...

- Morgen meer van dat;
- Niels zijn aardappels het liefste rauw eet;
- Er maar liefst 1,5 km papier is gebruikt om grotten te maken;
- Team haha;
- Menno eindelijk op zondagavond gewonnen heeft met mexxen;
- Team rood zijn eigen mexx heeft;
- Dat er drie dames zondaglaaf nog maskers hebben gemaakt;
- Er hierbij ook een motivational speaker aanwezig was;
- Team Rood de leukste lijdning heeft;
- Team Roze dit betwist;
- Betsie top is;
- Zelfs de snoepjes op de kleur van de groep aangepast zijn;
- Behalve bij Roze en Paars;
- Mama (Chantal) dr telefoon in de wc heeft laten vallen;
- Ze hier in de prehistorie geen last van hadden;

Zon, bewolkt, regen, zon.
Oant moarn!

De dag begon, met pa Crood die de kinderen eindelijk een kans wilde geven en mochten ze zijn grot gaan bekijken. Daar kregen ze het grote avontuur te horen van de familie Crood. Na vele monsters, de 3 potige neushoorn & de Uilkat, werd ook het verhaal verteld van hun helaas verloren Wally, de wollige walmoet.

Terwijl iedereen hard bezig was met hun grot te bouwen, was er ineens gerammel, rook en harde knal. De grot van de Croods stortte in!! Vrouwen en kinderen eerst! Pa Crood kon nog net ontkomen, en gaf Eep, de tweeling en de kinderen de schuld. Nieuwe dingen zijn slecht! Hij wilde geen minuut langer in de speeltuin blijven, en sleepte Eep en de rest van de familie mee op zoek naar een thuis.

Nadat we op een droge plek onze lunch opgesmikkeld hadden, melde pa Crood zich weer. Hij vroeg aan de kinderen om een

nieuwe grot te ontwerpen, omdat hij zelf geen goede plek kon vinden voor een nieuwe grot. Eep was ondertussen aan het solliciteren in Nijmegen (naar een woning). Pa Crood was helaas wel teleurgesteld in de bouwwerken, de kinderen waren echter wel erg blij met hun onvoldoendes. Misschien kwam het ook wel omdat de kinderen meer geïnteresseerd waren in de bouwstenen (opeten).

Omdat Pa Crood zag dat de kinderen toch wel erg hard bezig waren met een nieuwe grot voor hem en zijn familie te bouwen, vond hij dat het tijd was voor wat ontspanning. Alle spelletjes werden uit de kast getrokken, zoals kat en muis, 10 tellen in de rimboe en fopbal.

Na de spelletjes, vonden sommige (volwassen) kinderen dat het tijd werd om zelf grottekeningen te maken, daar waar anderen op zoek gingen naar verkoeling.

Eep kwam terug gerend uit Nijmegen, en gaf aan dat daar ook niks bijzonders te beleven viel. Ze besloten om de volgende dag verder te gaan zoeken.

Wist je dat...

- Wist je dat Paars awesome is?
- Kinderen van tegenwoordig al tevreden zijn met een onvoldoende?
- Sjoerd heeel oud is maar het niet wilt toegeven?
- Tessa gelijk kreeg van Rosa, of all people?
- Oranje alle overige kinderen heeft, en toch ook wel awesome zijn?
- (brill)Janne nietjes in haar oren heeft?
- De Kneuterkamp crew oud aan het worden is?
- Iemand van Paars een hele grot opgegeten heeft?
- Kinderen beter een grot kunnen bouwen dan lijding?
- We niet alleen te maken hebben met een aardbeving, maar ook met kaas lava?
- Jaap graag zoenen in z'n gezicht wil?
- Wally de wollige walmoet een speertje heeft gekregen?
- Oma Crood haar kist aan het uitzoeken was?

Het weer:

De dag begon mistig doordat de vulkaan Doetinchem in dampen had gehuld maar zoals door de buschauffeur beloofd bleek in het beloofde land van Jan Klaasen de zon schitterend te schijnen.

Na onze standaard ochtend rituelen kwam onze grote vriend Guy ter tonele. Hij en zijn broer hadden een tweeling droom gehad, waarna ze ons eeuwige speelvelden hadden beloofd. Pragmatisch als ze zijn, hadden ze direct spijkers met koppen geslagen, waardoor de buschauffeur stipt om kwart voor tien zijn bus voor reed. Gelukkig had de groepslijding van groep rood en roze hier op geanticipeerd, waardoor de kinderen geplast en wel direct de bus ingeladen konden worden.

De overgebleven kinderen kregen hierdoor zuivere grottenbouwtijd. Zagen en hamers werden van overal tevoorschijn getrokken. De rode hut was zo stom geweest het awesome masker te laten hangen, waardoor groep groen deze in veiligheid konden stellen. Helaas bleken de 16 spijkers en de touwknoopkunsten van Mark niet afdoende, waardoor aan het eind van de dag deze toch weer aan de grot van groep rood pronkte.

Een heel ingewikkeld en strak reisschema verder, mochten de laatste 2 mega awesome groepen zich melden aan de poort van het beloofde land van lekker puh

(nee jij lekker puh). Na een speech van een pedagogisch niet compleet verantwoorde Katrein, mochten we eindelijk het speelparadijs betreden. Spelen tot je er bij neer valt!!

Nu zou je als groepslijding toch denken dat wanneer je 110 kinderen los laat in een speelparadijs je toch met een zekere regelmaat kinderen met een kneuterkamp T-shirt tegen komt. Desalniettemin werd het tegendeel bewezen. Het overgrote gedeelte van de kiddo's van groep groen en geel bleek geclusterd in het binnen speelparadijs, wat toch vreemd is bij temperaturen van boven de 20°C. Het andere deel van de kinderen bleek onherkenbaar geworden, doordat ze hun kk-shirt doorweekt hadden op de waterspeelplek en dus verruild hadden voor een saai alledaags shirt.

De sabeltandhijger was ook in het speelparadijs verschenen en bleek veel bekijks te trekken, waarbij hij een stuk populairder was dan gebruikelijk, terwijl hij net zo pluizig was (wij snappen het ook niet).

Het bij elkaar rapen van de kinderen bleek een relatief makkelijke opgave, aangezien ze letterlijk op te vegen waren.

Traditie getrouw bleek het zelf meenemen van vestjes, tassen en natte onderbroeken erg lastig voor de kk kids (en Cindy en Jorik), waardoor de groepslijding van groen en geel een debacle moest voorkomen. Eenmaal weer veilig terug in de niet zo veilige speeltuin, bleek dat er veel te weinig zuivere grottenbouwtijd in de dag zat en dat er een grof schandaal had plaats gevonden. Het bleek dat er roze autodieven op het terrein waren. Gelukkig heeft de meest awesome groepslijding deze misdaad tegen de kneuterigheid ongedaan gemaakt.

Het beloofde land van lekker puh bleek toch niet goed genoeg te zijn om zich te vestigen. Morgen weer een gelegenheid om te kijken of er een grens is aan de kieskeurigheid van die ouwe chagrijn (lees pa Crood). Einde dag 3.

Wist je dat:

- Ralf zich nog geen uurtje zelf kan vermaken op kneuterkamp
- Hij tevens een spoiler snitch is
- Lucy des duivels is
- Onze shirts morgenvroeg niet meer stinken (moeder Maud is awesome!)
- Jaap het pakje van het vlees niet open kreeg
- Bjorn niet tegen complimenten kan.
- De bordenpattrol actief is op kneuterkamp
- Klimtoestellen niet geschikt zijn voor lijding
- Vera een permanente duckface heeft
- Ze ontkent dat ze ooit botox heeft gebruikt

Het weer: was vandaag waardeloos. Het was zelfs zo nat dat de spinnen van het dak vielen.

De dag begon met een hoop geblaat van pa Crood. Zijn chagrijnige gedrag bleek te komen van het feit dat hij niet had ontbeten, waardoor we op jacht moesten naar vast voedsel. Wij wisten allemaal dat dit niet waar kon zijn, want wij hadden hem die ochtend al een halve walmoet zien verorberen.

Desalniettemin besloten we die ouwe chagrijn te volgen naar wat later de Ijselkade bleek te zijn. Hier goed wel en nat aangekomen was het tijd om de groepslijding aan het werk te zetten, want die hadden net als de familie Crood nog geen f*** uitgevoerd deze week. Om het jachtterrein te verkennen werd er een oud-prehistorisch havenspel uit de grot getrokken. Hierbij bleek dat op het natte gras kinderen wendbaarder zijn dan de gemiddelde rode groepslijding.

Halverwege dit spel bleek dat niet alle kiddo's nog even gemotiveerd waren, maar na het verwisselen van de verschillende locaties en tactiekbesprekingen over hoe je het best binnen de mazen van de spelregels kon winnen, bleek dit nog steeds het

geval te zijn. Tijd voor een walmoet sandwich.

Na deze heerlijke bammetjes te hebben verorberd, was het tijd om onze jachttechnieken op de proef te stellen. De door Eep opgehangen waslijn bleek vol met prehistorisch gebrabbel te hangen. Gelukkig bleek bij verschillende locaties hetzelfde gebrabbel te hangen. Na enig puzzelwerk over welk gebrabbel nou waar bij hoorde, was het tijd voor een serieus potje crocohond slachten, blind volleybal (oebintoe), brigiedoe, kipcadeau en uiteraard traditiegetrouw Ijsoco (lees Friël (Lido) ijsjes).

Helaas bracht de bak ellende uit de lucht roet in het eten, waardoor schuilen de enige optie bleek. De eeuwige jachtvelden van nee jij lekker puh bleken toch niet de geschikte locatie te zijn voor de Croods, mede omdat deze door alle kiddo's en lijding al compleet leeg gevrotten waren. Terugtrekken naar de speeltuin bleek het juiste besluit.

Daar eenmaal aangekomen was het tijd onze artistieke vrijheid te tonen (lees onze grotten voorzien van schitterende rotsschilderingen). Maar omdat al deze grotten helaas de week niet gaan overleven en we geen zin hadden om deze schilderijen uit te houwen en op markplaats aan te bieden, besloten we deze over te schilderen in de kleuren van de groep.

Om vier uur was het gedaan met de pret, want de grotten moesten aanschouwd worden door de prehistorische ouders. De grotten werden door de prehistorische ouders, in

tegenstelling tot de Croods, wel met een voldoende beoordeeld.

Wist je dat:

- Jorik zijn schoenen een hoogtepunt hebben bereikt
- Jaap een man-bun goed kan hebben
- Nat gras stiekem best wel glad is
- Kars geen goedemorgen zegt als hij 's ochtends binnen komt
- Het stelen van maskers veel tranen en frustratie oplevert
- Ralf een gebiedsverbod krijgt rondom de geluidsinstallatie
- Veto
- Rick casino corrupt is
- Dit vooral aan de bezoekers ligt
- De dress code wel goed werd gehanteerd.
- We niet weten of de draaimolen dit jaar gaat overleven
- Peter helaas weer naar zijn eigen planeet terug moet keren
- Naaktslakken ook graag koffie drinken

Het weer: We keken in Doetinchem naar buiten. Daar bleken de vogels te fluiten. Het weer zat niet mee, we waren toch tevrede, dus konden we weer lekker gaan guiten.

De poorten die gingen weer open. Zo konden we naar het podium lopen. De band stond al klaar, met bas en gitaar. Het bleek tijd de hutten te slopen.

Oma Crood contacteerde de goden. Een rustige aardkloof werd hun aangeboden. Geen bevingen meer, dat verbetert de sfeer. We hoeven geen sabeltandhijger te doden.

De huidige grotten die waren niet veilig, zei papa Crood heel erg schijnheilig. Een grotstreek van die vent, dat was echt ongekend. De kids maken de buurt niet meer onveilig.

Dus pakte we hamers en zagen. De kiddo's begonnen te klagen. De grot is nu weg, dat is dikke pech, het einde begon nu te dagen.

De pallets die moesten we sjouwen. Zelfs Eep was aan het mauwen. De trailer kwam vol, de lijdning had lol. Tijd om met limo te sauwen.

De slinger die gingen we maken. Veel kids probeerde te verzaken. Elke plekje moest schoon, dat is heel gewoon. Anders gaat de speeltuin weer kwaken.

Er was toch nog tijd om te spelen, zodat we ons niet gingen vervelen. De kids op de grond, de lijdning gewond. Maar niemand die dat iets kon schelen.

Na al dat gestier en gebuffel. Veel auwa en enkel geknuffel. Hadden we veel gezweet, tijd dat ik wat eet, als ik al die geuren op snuffel.

Het was nu echt tijd om feest te vieren, lief spelen, niet schoppen en klieren. Make-upje der op, glijden over sop. Zelfs pa Crood liep niet te tieren.

Een nieuwe plek is niet meer nodig, verder zoeken is overbodig. Het schoot toch niet op, deze locatie is top. De protohistorie zo()nodig.

De Croods blijven nu in de speeltuin. Ze bouwen een nieuwe grot vanuit het puin. Een rotsblokie daar, het is zo weer klaar. Dat kostte de Croods geen fortuin.

Maar wat moet er nu met die blagen, en al die hamers en zagen. Na heel wat discussie, nu tijd voor percussie. De band zal je trommelvlies plagen.

Het gekneuter is echt afgelopen. Tijd dat de kiddo's de speeltuin uitlopen.. Het was nu echt klaar. TOT VOLGEND JAAR. De koude bruine steentjes kunnen open.

Wist je dat:

- Dit steeds vroeger geschreven moet worden
- Dat verder niets met de prehistorie te maken heeft
- Mexx bij Menno

- Hij hem ook nog getild heeft
- Er flink plagiaat wordt gepleegd.
- Het maar goed is dat de smurfen hier niks van weten
- We nog steeds een kusjespost zoeken voor de afwas.
- Vrijwilligers zich kunnen melden via kusjespost@kneuterkamp.com
- We nog steeds treuren om Wallie de Wollige Walmoet.
- Hans weer terug is, dus weer kan typen
- Jij lekker puh
- Er volgend jaar weer serieuze valuta ten tonele komt
- De donderdagen meer inspiratie opleveren dan de dinsdagen
- Nee jij lekker puh